

Ljubica Arsić

MACO,
DA L' ME
VOLIŠ

■ Laguna ■

Copyright © 2005, Ljubica Arsić
Copyright © ovog izdanja 2013, LAGUNA

BIBLIOTEKA
MERIDIJAN

Knjiga 41

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Sadržaj

Ženske priče	9
Muške priče	203
O autorki	397

Moj verenik i ja krećemo velikim belim brodom na naše vereničko putovanje. Čaminja turistički mravinjak u kojem muškarci gundaju zbog prekomernog prtljaga svojih saputnica. I ja sam ponela dva prepuna kofera jer volim stalno da menjam haljine. Pod nemilosrdnim suncem ličimo na odmetničku družinu, koja će se u plovidbi, pri punom mesecu, povući u kabine iz kojih se, ako čovek prisloni uvo, čuju prekori, jecaj, ljutnja što se ne otvara prozor za ventilaciju. Ono što se inače čuje u knjigama. Ne samo govor određenog muškarca ili žene s vlastitim imenom već sam život koji, kao i ja, voli da se presvlači i pred nas iskače čas kao ucveljena Rahela čas kao zec iz šešira.

Dvesta jedna ženska i muška rečenica iz ove knjige čine jedan veliki razgovor pun škripe i potmulih udaraca o stvari u tesnoj kabini. Prosto kuckanje pingpong loptice kojom se – iz strašne nesanice što ih muči – igra bračni par do nas. On je slika broda s jasnim konturama, pramcem i dimnjacima, oštrim kao Pikasove *Gospođice iz Avinjona*,

šiljatih glava i sa piramidama umesto grudi. A ispod ovih rečenica, kroz podvodno prozorče naše kabine vidim šta se komeša u moru. Morske seni podsete na santu leda koja u mrkloj noći čeka Titanik. Mlečnoplavi odsjaji iznenada sevnu i učine mi se kao greben korala ili morska zvezda sa ljubavnim pipcima priljubljenim uz neki od prizora ove knjige. Dok moj verenik bude spavao, ispričaću vam šta se sve događa pod morem tokom muško-ženske plovidbe.

Vaša Šeherezada oblači gnjuračko odelo napravljeno od krljušti ribe zlatice, stavlja masku s prorezima za oči kao kod morske mačke i peraja od meduzinih silikona. Pričanje pod vodom kroz 201 noć može da počne.

ŽENSKÉ PŘÍČE

Pravićeš me ti od blata

Napraviće te od blata, moja Radojka, postaviće te nasred dvorišta da mogu svi da te vide. Ukrasiće te kitom rosnog đurđevka, šeboja i jorgovana da te krasi mirišljavo cveće, zaslužila si, Radojka. Pustiće tranzistor da ti peva tvoju pesmu iz vaše mladosti, kad prva ljubav zaborava nema sve dok se s njom ne oženiš. Oj moja Radojka. Staviće ti oči, čepove sa pivske flaše, da možeš da ga gledaš da li zavrće šustikle i da li mrve čisti metlicom iz Vrnjačke Banje, a tebe nema da ga savetuješ. Kako da pušta vodu, kojim pokretom da cimne lanac kazančeta da bi se plovak vratio na svoje mesto, kako da odigne i kako da spusti dasku posle obavljene male nužde. Opet će da te napravi od blata, Radojka, ako mu bez tvojih uputstava prvi put ne uspe. Nemoj da ga grdiš što je farmerke umazao blatom, ne možeš da ga grdiš, jer neće da ti napravi usta da u tu rupu ne sleću vrapci i unutra seruckaju. Nećeš moći ništa da mu kažeš o svom životu, a ni o njegovom. Biće mu teško, moja Radojka, što ćutiš. U tišini ćete da se gledate,

on će prvi da odustane, dovući će se do kafane vođen zvezdom napuklom od duvana i alkohola. Od bola, naguraće maramicu u usta dok mu se bude priviđao tvoj glas kojim se učitelj obraća mentalno zaostalima. Pije da te zaboravi, što je oduvek radio. Stojiš od blata, moja Radojka, i sve vidiš. To ga boli.

Imaš li ti kuću

Kažu da ova čuvena ženska rečenica potiče iz Napoleono-
vog vremena, kada je Žozefina, već nestrpljiva i prilično
razjarena, dočekivala Imperatora posle njegovih dugih
izbivanja. Naravno da tom neopevanom bezobrazluku
nikako nije bilo mesta, ali Napoleon se nije ljutio. Imao je
mnogo razumevanja za žensku prirodu, dobro je pozna-
vao njenu ćudljivost i često joj je povlađivao.

Neki opet tvrde da je Napoleonova trpeljivost prema
Žozefininoj opakoj naravi posledica majušnog Napoleo-
novog penisa, koji je u stalnoj poluerекciji iznosio svega
2,5 cm. Iz otkopčanog šlica generalske uniforme dolazilo
je tanušno pijukanje: Država, to sam ja, što bi rekao njegov
slavni prethodnik. O tome neki istoričari izvode Napo-
leonovo srpsko poreklo, po tom nesretniku što se toliko
smanjio! (Sumnjičavci mogu da vide tu jadnu kožicu izlo-
ženu u vitrini Francuske akademije nauka.)

Ako već pričam o Napoleonovom seksualnom živo-
tu, muke mu je zadavala upotreba kondoma bez kojeg

njegova supruga više nije želela da obavi snošaj, s obzirom na to da joj se muž toliko smucao po svetu. I pored moljanja i umiljavanja, Žozefina bez gumice nije davala. *Ou condomme ou moi*. Ili kurton ili ja, bile su njene reči. Ali kako ga navući, taj mehurić na bonapartić koji je vladao svetom?! – Ne tiče me se, vežbaj dok vojnici napadaju – odsekla bi Žozefina, i tu pogovora nije bilo.

Zato je Napoleon bio ekspert u otčepljivanju sudoperu. Na to Žozefina nije imala nikakve primedbe. Da mu kaže: Nisi u stanju ni sudoperu da otčepiš, nikako nije stajalo, jer mu u otčepljivanju nije bilo premca. Poklonici doktora Frojda u ovome vide posledicu ranog odvajanja bebe od sisanja, a psihogenetičari zamenu za neobavljenu kiretažu nad dominantnom suprugom.

Nećeš valjda sad da spavaš

Njegova žena najviše voli onu pozu poznatu pod nazivom „Balvan izbačen na obalu reke“. Leži ona tako stameno, kao totemsko drvo, da je ništa ne može pokrenuti. Oči su joj širom otvorene, pilji u plafon. Ne trepće, samo povremeno okrene glavu i prostreli ga pogledom Crvenog Kmera.

– Znači, i s njom si radio ovo isto?

Njega počinje da hvata slatki dremež, milo se smeška, skoro bebeće blaženo i miluje je po kosi. Pokušava da je poljubi iako zna šta sledi. Usput proklinje trenutak slabosti kad joj je sve priznao.

– Miči te ruke s mene. Na nju ti se, znači, digao?

Kako da je laže, digao se, i zato mirno klima glavom.

– I njoj si ga, znači, stavio?

– Ne, nisam ga stavio, samo sam ga prislonio – pokušava da smiri situaciju, ali je njegova žena neumoljiva.

– Ne seri, kakvo prislanjanje, gurnuo si ga i to nekoliko puta. Govori kad te pitam.

Njegova žena nije glupa, čita knjige i časopise, kreće se po kulturnim krugovima. Šta joj treba da se toliko raspituje? Ali ona ne odustaje. Kako je bilo. Koliko je trajalo. Da li si pomislio na mene. Da li te je bar malčice grizla savest.

Deca imaju i oca

On pekar. Žoze Žozino. Doso iz Brazil. Ozenio zena u Beograd. Tu imaju radnja, mese hleb i kifle. Njemu njegova zena vise ne daje. Prvo davala, posle hoće-neće, onda samo prica u krevetu kakvi su bili oni drugi. Steva imao golema patka, Rista lize i prodaje osiguranje, Borko tura otpozadi na fotelji. Prvo mislio kad doso u Beograd, to veliki sisa-grad. Zene imaju velike sise, vole da daju. Ono oces. Prva njegova ne daje. Zato on dugo ostane u pekara. Tamo mesi testo. Dize se testo, hleb, nadizu se kifle i dzevreći. Dize se i njegov stojko. U pekara toplo, on go. Sta da radi bez zene, navuce dzevrek na stojko – e popisam se ako je to ljubav. Jedan njegov drug iz Rio, Sančo Gonzales bio dugo sam bez zena. I dobio triper, niko ne zna kako ako je samo drkao. Doktor kaze, to triper od prljave ruke. Zato on kad navuce dzevrek na stojko dobro opere ruke. Ali jadan njegov zivot. Dzevrek nije zena, ne ume da grli i ljubi, a i susam se tesko cisti iz gace. Njegova deca nesrecna. Zena nije, a deca zovu: tata, doci iz pekara, sto

toliko radis. Placu i zovu ga da pricaju. On im donese dze-
vreci. Pa i on place. Ti dzevreci kao njihova druga mama.
Pa misli, ti dzevreci njihova braca što ih je on rodio. Pa
opet place. To deca jedu svoja braca.

Stvarno ne znam zašto se godinama družiš sa tim kretenom

Skandal je rastao kao nos pubertetlije. Pisac Johan Gete gledao je kako da ga izbegne a da ne ugrozi svoju pesničku inspiraciju i ugled koji je u Vajmaru stekao teškom mukom. Njegova žena, jedna pozamašna Nemica, koja je inače dobro podnosila piće, gledala je zakrvavljenim očima gladijatora čas svog muža čas susedni sto za kojim su sedeli Faust i Margareta.

Faust je pio devetu kriglu piva. Što ne bi i desetu? Margareta mu je drhtavim glasom upravo saopštila da je trudna. Ako, tako mu i treba kad je poštovao zakone alhemije koji zabranjuju *ejaculatio ante portas* i navlačenje na ud namirnica životinjskog porekla, starinske kurtone koji su se pravili od goveđeg mehura. Crv ljubomore počeo je polako ali sigurno da buši po siru njegove mašte. Margareta je često odlazila u Geteovu kuću da gospođi Gete navodno pomogne oko pravljenja šufnudli. Kako su drugovali godinama, Faust je suviše dobro poznavao prirodu ovog genija koji je, govoreći iskreno, bio vazda oblaporan na mlade pičorke.

Naručio je deseto crno uz bavorske kobasice sa senfom, opominjući kelnera Mefista koji se motao okolo, da pivo bude sa penom. Ovaj mu ga donese jarećim kasom.

Nisam ljubitelj psihodrama, ali platiće mi ovaj matori samo ako mi je nabio rogove, besno pomisli Faust i podrignu puštajući kroz nos, prema Geteu, belolugoški fozgen. Gete ga je stvarno nervirao. Sedeo je tako nadmeno. Faust ga je gađao loptom od zgužvane salvete. Pošto se pesnik nije ni pomerio, Faust se maši za kobasicu dobro umočenu u senf, pogodivši pesnika pravo u glavu.

Dede, ludače, skoči već nacvrckana gospođa Gete, priđe Faustovom stolu i nabi mu punu činiju ribanca na glavu. Usput, kelneru Mefistu koji joj se našao na putu, zveknu šamarčinu te se vrati svom mužu da zajedno dokrajče buteljku.

Nisam blesava, videla sam kako si je gledao

Debela, čvrsto smotana cigara između kažiprsta i palca strasne Ciganke, radnice u fabrici duvana. U slučaju Karmen, cigara je, kao kod striptizeta, produžetak osobe a ne rekvizit. Karmen udiše i izdiše nadimajući grudi, da i ne pominjem paru njene strastvene žestine. Nozdrve prosto bljuju vatru u seviljskoj noći ispunjenoj kastanjetama i povicima toreadora. Krećući se u dimnom oreolu, ona seksi kašljucanjem započinje ariju Habanere dok činele u orkestru prave halabuku sličnu bakarnim kotlovima u ciganskoj čergi.

Iz dima izranja narednik Don Hose s nožem. Pre nego što će ga zabiti u srce voljene Karmen, Don Hose silazi s pozornice i prilazi nekom muškarcu koji sedi u drugom redu. Unosi mu se ljubomorno u lice, stiska zubima pre nego što će zapevati *Nisam blesav, video sam kako si je gledao*, ariju prepunu besa i pljuckanja, rešenosti da se nož upotrebi nekoliko puta. Pipkajući dršku koja već viri iz raskopčanog sakoa, čovek u samrtnom ropcu ispušta

program dok zamućenim pogledom traži svoju ženu u sedištu do njegovog. Njene plave oči postaju čeličnosive, iz stisnutih usana prolama se sopranski krik: *Da, ni ja nisam blesava, videla sam kako si je gledao*. Njoj se, uz lagano spuštanje zavese koja sve pokriva, pridružuje publika koja u horu peva istu ovu rečenicu: *Nismo blesavi, videli smo kako si je gledao*, pri tom mašući pored lica operskim programima.